

Svar fra ILP på Høring om forslag til ny budsjettmodell UiT

ILP har valgt følgende framgangsmåte: strategisk ledergruppe har først diskutert saken ut fra arbeidsgruppas rapport og i etterkant av seminaret mellom fakultetsstyret og instituttlederne 11.12.23 og presentasjonen som ble lagt fram i seminaret. På bakgrunn av dette har instituttledelsen utarbeidet et utkast til svar. Utkastet til svar sendt på epost til alle ansatte, og det endelige høringssvaret er deretter ferdigstilt.

Spørsmålene i høringsbrevet:

- Om modellene ivaretar prinsipper for god virksomhetsstyring
- Kobling mellom strategi, planer og budsjett gitt føringene som ble gitt for utvalgets arbeid
- Hvordan ny budsjettmodell kan understøtte porteføljeutviklingsplanen

ILPs utgangspunkt og anbefaling

ILP har i de senere årene vært i stadig omorganisering og omlegging. Vår erfaring er at en slik omlegging, som også innebærer omprioritering av ressurser, best gjøres når beslutningene tas nærmest mulig der virksomheten (les undervisningen og forskningen) skjer. Vi vil derfor sterkt understreke behovet for fortsatt rammestyring. Ut fra de beskrevne modellene ser vi at det er modell A, med stor vekt på basisbevilgningen, som i størst grad ivaretar dette behovet. I tillegg styrkes vår anbefaling av modell A av to andre forhold:

- Forutsigbarhet og arbeidsmiljø: I og med at størsteparten av budsjettet på ILP er personalkostnader til faste, vitenskapelige ansatte, vil det være et spesielt stort behov for å ivareta arbeidsmiljømessige forhold gjennom en konkret langsiktig bemanningsplan. I en omstillingstider, som nå, ikke minst som følge av porteføljeplanen, blir det viktig å ha noen forutsigbare og faste ytre rammer.
- ILP har mange profesjonsutdanninger. Disse har store praksisutgifter som må dekkes. I dag sikres finansieringen av disse gjennom basis.
- Basisfinansieringsmodellen vil sikre at vi UiT fortsatt har lærerutdanninger og dermed utdanner lærere, også i tider der studenttallene varierer. Dette er i tråd med UiTs samfunnsoppdrag.

Ved en fortsatt styring gjennom prioritering av basisbevilgning, må følgende avklares:

- Fellestjenester fra nivå 1 og 2 –Og hva dekker disse? Når oppgaver sentraliseres, må enheter ha mulighet til å påvirke hvordan oppgaver skal utføres (jf rekrutteringsarbeid). Hvis enheter skal ha ansvar for oppgaver som rekruttering, må det være økonomisk handlingsrom for enhetene
- Her er det også et spørsmål om sentrale miljø som Result skal prioriteres, eller om enheter kan bygge opp egne miljø som HelPed.
- Det som tidligere var øremerkede midler fra KD og KK-dir til ulike styrkinger (for eksempel desentraliserte utdanninger og partnerskap), er nå lagt inn i rammetildelingen til UiT. Samtidig er det forventet fra KD at ILP fortsetter med disse særlige satsingene. Det innebærer et behov for forutsigbarhet for at slike midler fortsatt tildeles ILP.

Vi ser at det er behov for å beholde en del ressurser på nivå 1. Dette handler om strategisk handlingsrom for UiT og for enhetene. Blant annet

- a. Bygninger og annen infrastruktur
 - b. Investeringer og vedlikehold (jf våre «små» behov: lokaliteter for mat og helse i Alta og vegger i felleskontor på ILP-bygget)
- Skal nivå 1 ta ansvar for dette, eller skal enhetene ta ansvar? I så fall må enhetene ha økonomisk handlingsrom

I tillegg må det lages Insentiver for å ta imot studenter fra andre program som tar valgemenner, jf byggeklossmodellen og utvikles enkle prosedyrer når enheter henter inn personal fra andre enheter, jf studieporteføljeplanens intensjon tettere samarbeid mellom profesjonsutdanninger og disiplinfamjlyer.

Når det gjelder de andre to modellene, vil vi kort kommentere enkelte forhold.

Modell B innebærer en prioritering av resultatkomponenten. Fordelen med en slik modell er at den kan fremme effektivitet, og at de som rekrutterer mange studenter og bidrar til at mange fullfører, belønnes. Ulempen vil være at den vanskeliggjør strategi, i alle fall hvis man ikke skal gjeninnføre mange av de indikatorene som nå er på vei ut, ev innføre nye indikatorer. Dette vil uansett ikke være i tråd med intensjonene i den såkalte tillitsreformen. I tillegg vil vi fra ILPs side være skeptiske til en modell som ikke i stor nok grad ivaretar samfunnsoppdraget og behovene for arbeidskraft i spesielt Nord-Norge, som blant annet Utsynsmeldingen peker på.

Modell C innebærer en styring gjennom særskilte og øremerkede midler. Fordelen med denne modellen er nettopp at den kan bidra til strategiske prioriteringer. Ulempen vil være at det ikke vil være mulig å styre hele UiT gjennom strategiske og øremerkede midler, og da vil det uansett være en del igjen som enhetene selv må ivareta. Dermed blir det en blanding av øremerking og rammestyring, noe som strider mot det vi anser som god virksomhetsstyring.

Mvh

Siw Skrøvset

Instituttleder